

ved Overtrædelse at besvige Statskassen. Dernæst have vi foreslaaet indføjet Ordet „simpelt“, som ikke var kommet med nærmest ved en Forglemmelse. Meningen var jo, at der kun var Tale om simpelt Fængsel. Dernæst have vi foreslaaet en Medsættelse af Bøderne, saaledes at de fra 2,000 indtil 10,000 skulle gaa ned til fra 1,000 indtil 5,000, og at Maximum af Bøden bliver 10,000 i Stedet for 20,000. Det er navnlig de Betænkneligheder, som de foreslaaede højere Straffebestemmelser have fremkaldt hos ærede Medborgere, som de eventuelt ville komme til at angaa, der have bevirket, at vi have foreslaaet denne Medsættelse, hvorved vi ogsaa haabe at komme mere i Overensstemmelse med den almindelige Lovgivnings Regel end ellers. — Dernæst er der i § 13 foreslaaet en forandret Affattelse, som afværger den Misforstaaelse, at det skulde paahvile Bryggeren at godtgjøre, at han ikke har gjort sig skyldig i Svig, idet Paragrafen er foreslaaet affattet saaledes, at det er de almindelige Bevisregler, der komme til Anvendelse. Naar vi dernæst have foreslaaet indføjet de Ord, at Straffen skal ansættes efter Magsomhedens Bestaendighed og Grad og Omfanget af det Tab, som derved kan antages at være tilføjet Statskassen, da have vi ved det sidste Udtryk særlig ment at kunne muliggjøre, at der ved Straffens Ansættelse tages Hensyn til Bryggeriernes forskellige Størrelse. Det er klart, at jo større et Bryggeri er, desto større Tab kan der ogsaa ventes paaført Statskassen, og ved det fremhævede Moment i Henseende til Straffens Fastsættelse have vi særlig tænkt at kunne muliggjøre en Hensyntagen til Størrelsen af Produktionen og Størrelsen af Bryggerierne, idet vi erkjende, at de mindre Bryggerier for saa vidt ere uheldigere stillede, som de have mindre dygtige og mindre talrige Kræfter til Disposition, og at der altsaa forsaavidt kan være at tage Hensyn til Omstændigheder, der kunde virke formildende, og som ikke forekomme ved andre Bryggerier. — Endringsforslag under Nr. 6 til § 13 gaar ud paa en Medsættelse i Tilghed med alle de andre, og deraf følger saa, at Reglerne om Afsoning i § 16 ogsaa ville kunne afortes, idet der kun bliver Spørgsmaal om Afsoningen af et Beløb indtil 10,000 Kr. — Endringsforslagene til § 16 ere kun Redaktionsændringer, som gaa ud paa at tydeliggjøre Meningen og navnlig afværge den Misforstaaelse, at det kun skulde være de Folkene idømte Bøder, der kunne indrives. — Ligeledes er Endringsforslaget under Nr. 9, hvori vi foreslaa, at Ordet „idømte“ ombyttes med „paalagte“, kun en

simpel Berigtigelse, da Bøderne jo ifølge Lovforslaget ikke blot kunne idømmes, men ogsaa paalægges administrativt. — Ligeledes er Endringsforslaget til § 17 en Berigtigelse. Forsaavidt Lovforslaget indeholder, at Afgiften skal erlægges alene af Bryggeren, er dette i og for sig mindre rigtigt. Her er Spørgsmaal om en Erstatningspligt, som bør paahvile alle dem, der have været delagtige i Forseelsen, de bør i saa Henseende hefte solidarisk. Det er altsaa kun den almindelige Regel om Erstatningspligt, der er foreslaaet indføjet. — Endringsforslaget til § 18 gaar ud paa at tydeliggjøre, at der med „Forløst“ menes „Hensigt til at besvige Statskassen“. — Med Hensyn til Endringsforslaget til § 20 skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det jo var et Kontroverspunkt ved 2den Behandling, hvem Bøderne skulde tilfalde, dels i Henseende til Embedsmændene og dels i Henseende til Aaiverne. Jeg haaber, at det af os stillede Endringsforslag vil kunne være et Kompromisforslag, som den høitærede Minister ogsaa fra sin Side vil kunne tiltræde. Vi have nemlig foreslaaet, at indtil Halvdelen kan tillægges de ved Kontrollen, det stedlige Toldvæsen eller Politiet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, idet vi mene, at der ogsaa kunde være Spørgsmaal om, at de ved Kontrollen ansatte Bestillingsmænd kunde have et billigt Krav paa efter Omstændighederne at faae sig tillagt Andel i Bøderne. Da det jo kun er en fakultativ Beføielse, som er tillagt den høitærede Minister her, idet det ikke er sagt, at de alle skulle have, men det beror paa den høitærede Ministers Skøn, under hvilke Betingelser der kan blive Spørgsmaal om at tillægge den Vedkommende Andel i Bøderne, have vi ment, at den høitærede Finanzminister ikke kunde have nogen Indvending mod at faae en saadan Bemyndigelse til at kunne tillægge navnlig de Underordnede ogsaa Andel i de paagjældende Bøder. Det vilde dog nemlig være mindre naturligt, at de ved Kontrollen ansatte Bestillingsmænd skulde være absolut udelukkede, naar Toldbetjentene og Politibetjentene efter Omstændighederne kunne faae Andel i Bøderne. Grunden til, at man har givet disse Sidste en Afgang, er jo den, at de jo have at deltage i Tilshnet, og at man derved har villet opflamme deres Sver for at øve et godt Tilshyn, men det samme Hensyn have vi ment kunde føre til, at der ogsaa blev givet de ved Kontrollen ansatte Bestillingsmænd en Afgang til at faae Andel i Bøderne. Forsaavidt dernæst angaar Aaiverne, have vi ogsaa, at det Forslag, vi have tilladt os at stille, maa kunne blive et fra alle Sider antageligt Kompromis, idet